

A téli szünet örömei

Az iskolai szünetnek minden diák örül, a télinek különösen. Kétezer-huszonkettő ünnepi pihenőideje rendhagyó volt az eddigiekhez képest, hiszen meghosszabbodott az elmaradt őszi időközi szünettel, aminek én jobban örültem. A több mint két hét alatt sok szép élményben volt részem.

Hamar elérkezett karácsony ünnepe. Békesség jellemezte ezt az időszakot. Végre több időt tölthettem együtt a családommal! Sütöttünk mézeskalácsot, apa főzött halászlévet, csináltunk salate boeuf-ot (böfсалáta), és anyáék még készítettek bejglit.

Az ünnepek között elmentünk kirándulni a Kékestetőre tömegközlekedéssel. Egy hideg szerda hajnalon felkeltünk, s elkészültünk gyorsan, hiszen 6:00-kor indult a vonat Budapest-Kelenföldre. A jó hosszú út elteltével oda is értünk, és használatba vettük hazánk legújabb és legszebb metróvonalát, az M4-et. Az úti cél a Nyugati pályaudvar volt. Már a vasútállomáson jó élmények születtek, de ezt most nem részletezném. ☺ Nagyjából fél óra várakozás elteltével megérkezett a vonatunk, amely a Mátra lábánál fekvő városba, Gyöngyösre ment. A gyorsjáraton csodáltuk, hogy milyen szép Pest és Heves vármegye. Megközelítőleg egy és fél óra után megérkeztünk Gyöngyös városába, hol sok időt nem tölthettünk el, mert indult a buszunk a Mátrai Gyógyintézetig, a Kékestetőre. A cél az volt, hogy lássunk havat, de ez sajnos nem sikerült, azonban rendkívüli hideget éreztünk a Kékesen. A fagyoskodás után betértünk a tv-torony presszójába. Ott ittunk meleg italokat, hogy ne fázzunk meg. Pár óra elteltével a

busz visszavitt minket Gyöngyösre. Onnan átszálltunk egy másik autóbuszra, amely Parádsasvárra a szállásunkhoz vitt bennünket.

Másnap szomorúan, de magabiztosan hazaindultunk. Útközben hazánk fővárosában ellátogattunk az Aréna plázába, majd onnan visszaindultunk a Déli pályaudvarhoz. Ez volt a nagy kalandunk a Kékestetőn.

Azonban a szünetnek még nem jött el a vége! Megérkezett a szilveszter! Magyar unokatesóim eljöttek hozzánk ünnepelni az év végét, s egyben az újévet. Nagyon jól szórakoztunk: ettünk, ittunk, táncoltunk, és szokásosan meghallgattuk a köztársasági elnökünk, Novák Katalin beszédét. Itt is aludtak a családtagjaink. Jó viccnek tűnt, hogy a kisebbik unokatesómmal, Leilával és testvéremmel, Barnabással egész este piszkálgattuk Vikit és Jázmint. A legnagyobbat akkor nevettünk, mikor Viktória kezéből a párna majdnem kilökte a sminkkészletét.

A téli szünetet egy jó pizzázással és forró csokoládézással fejeztük be.

Összességében a pihenés időszaka nagyon jól telt, de bevallom, néha kicsit unalmasnak és hosszúnak éreztem. Bizony időnként szükségünk van kikapcsolódásra, feltöltődésre, de jó újra találkozni osztálytársaimmal, és végezni megszokott feladataimat.

Iancu Martin 8.a

Izsák Imre Általános Iskola